

Van postduiven naar wilde vogels.

Door mijn gezondheid heb ik helaas moeten stoppen met de postduivensport, een liefhebberij die jarenlang een groot deel van mijn leven heeft uitgemaakt. Mijn duivenhok met buitenren staat nu leeg en stil, iets wat in het begin moeilijk te aanvaarden was. Toch is die stilte ondertussen op een bijzondere manier weer tot leven gekomen.

Waar vroeger mijn postduiven af en aan vlogen, wordt het hok tegenwoordig dagelijks bezocht door allerlei wilde vogels. Blijkbaar zijn zij nooit vergeten dat er vroeger zo af en toe een graantje mee te pikken viel in de spoetnik. Zelfs meer bezoekers dan vroeger weten nu de weg naar mijn hok te vinden.

Toen ik stopte met de duivensport had ik nog behoorlijk wat duivenvoer over. Enkele keren per week strooi ik daarom wat voer uit in de spoetnik, en dat blijft niet onopgemerkt. Eerst waren het vooral tortelduiven die kwamen eten, maar inmiddels is het een drukte van belang geworden met bosduiven, eksters en allerlei andere vogels die met graagte komen peuzelen.

Een bijzondere belevenis was onlangs het koppeltje pimpelmezen dat een nestje maakte in het nestkastje aan de muur. Daar broedden ze hun eitjes uit en brachten ze vijf jonge meesjes groot. Op een mooie dag mocht ik meemaken hoe de jonge vogeltjes één voor één hun eerste vlucht naar buiten maakten. De hele dag heb ik genoten van dat tafereel en met veel plezier waargenomen hoe zij voorzichtig hun vrijheid ontdekten.

Hoewel ik mijn postduiven nog vaak mis, merk ik dat deze dagelijkse bezoekers veel goedmaken. De levendigheid rond het hok is gebleven, alleen op een andere manier. Iedere dag geniet ik opnieuw van de wilde vogels die dankbaar komen eten. Zo brengt de natuur toch weer vreugde en gezelligheid rondom een hok dat ooit het thuis was van mijn geliefde duiven.

(Pie)